

Aequidens tetramerus - Smaragdfényű akara

ELSŐ LEÍRÓJA:	Heckel, 1840
CSALÁD:	Cichlidae
MÉRET:	15-16 cm
C°:	24-27
pH°:	4,5-7
Nk°:	5-10
HELYIGÉNY:	200 liter
VISELKEDÉS:	területvédő
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	középső- és alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

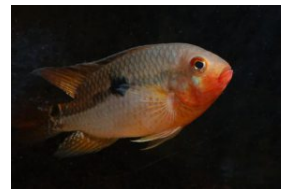
Aequidens tetramerus
Smaragdfényű akara
(Heckel, 1840)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Aequidens tetramerus – Smaragdfényű akara elterjedési területe (Map)

Dél-Amerika szerte sok helyen előfordul, többek között Peruban, Kolumbiában, Venezuelában, Brazíliában, Guyanában, Francia-Guyanában, Surinameban és Ecuadorban is. Jellemző hal az Orinoco, Tocantins, Branco és Parnaíba folyókban, de gyakorlatilag az Amazonas folyásvidékén széles körben elterjedt. A lassan mozgó vagy álló vizeket kedveli, ahol változatos vízi világot hoznak létre a belógó ágak, gyökerek és növények.

Térkép: [aquamap](#)

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Közepes testű sügér faj, a tipikus lekerekített fejforma jellemzi, de kifejtetlen nem növeszt hatalmas nagy zsírhomlokot. Úszói jellemzően kihegyesedők.

Színezetét illetően alapszínként a barnásszürke dominál, de ezen számtalan mintát láthatunk. Mindjárt a faroktőben vagy egy piszkosfehérrel keretezett fekete folt, a testközépen pedig egy határozott, domináns fekete folt szintén. Egyes példányokon néha még vízszintes irányultságú sötétszürke csíkokat is felfedezhetünk. A test barnás-szürkés pikkelyei egyébként sokféle színárnyalatot felvehetnek, így a hal oldalán is váltakozik a színek erőssége, minták dominanciája. A torokrész idővel sárgászörsre vált, és narancsos - rozsdavöröses színeződést többfelé is észlelhetünk a kifejlett halakon, például az úszók tövében. Maguk az úszók is gyakran sárgás színűek türkizesen csillogó szegéllyel. A hímek testesebbek és úszóik hegyesebb végűek, mint nőstény fajtársaiké.

A fajnak rengeteg területi variánsa van, hiszen a legszélesebb elterjedési területet bitorolja a genuson belül, így nagyon sok színváltozata is kialakult, ez nehezíti színezetének leírását. Kékes-zöldes és inkább ezüstös beütésű példányok is előfordulnak.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Nemzetségének típusfaja, emellett a leggyakoribb akarafajok közé tartozik, elterjedési területe rendkívül tág. Ha otthonosan szeretnénk berendezni akváriumát, akkor kerítsünk egy legalább 200 literes medencét. Ha csak egy összeállt párt tartunk, akkor még némileg kisebb medence elegendő, de ha több halat szeretnénk tartani (például egy fiatal csapatot, amiből kiválhatnak majd tenyészpárok), vagy társítanánk valamivel, akkor legalább 200 vagy még több liter szükségeltetik tartásához.

Az akvárium alját apró szemű talajjal fedjük, hogy a halak kedvükre turkálhassanak benne. A legtöbb sügér faj szívesen rendezi át a medence aljzatát, még annak ellenére is, hogy nem tartozik a tipikusan talajforgató fajok sorába. Erre helyezzünk sziklákat, ágakat, építsünk barlangokat, hogy a halak találjanak maguknak kellő számú búvóhelyet és olyan területegységet, mely revierjük elhelyezkedésének alapja lehet. Szívesen bujkálnak gyökerek, ágak között. Bátran ültessünk növényeket, s bár igaz, hogy mindenevő, nem fogja lelegelni az erősebb fajokat, hiszen eleve az állati eredetű táplálékot részesítik előnyben. A talajra szórhatunk megfelelően előkezelt faleveleket is (pl. Tebang, tölgy), melyek fokozzák biztonságérzetét és hasonlatossá teszik a tájat eredeti biotópjához.

A talajra szórt levelek, akár csak az égertoboz vagy a tőzeg (melyek szintúgy használhatóak), savanyítják és megszínezik a vizet. Vannak ugyanis olyan területi variánsok, melyek ún. feketevizés folyókból származnak, ahol a sok lehulló esőerdei falevél vízbe oldódó huminsav és csersavtartalma okozza ezt az elváltozást. Emellett persze ismerünk olyan variánsokat is, melyek aránylag tiszta, átlátszó vizekből származnak, de a faj még időszakosan elöntött területeken is megtelepszik a növények biztonságot nyújtó sűrűjében.

A halak tiszta, jól szűrt vizet igényelnek (attól, hogy a víz sötét a tőzeg/égyptoboz/falevél hatásától, még biológiailag tiszta lehet!), mely lehetőleg legyen lágy és savanyú. Persze itt is figyelembe kell venni a származást, egyes területi variánsoknak ugyanis a semleges pH, míg másoknak a kifejezetten savas

kémhatás jelent optimális körülményeket. Akváriumban tenyésztett halaknál a 6-7-es középértéket tartasuk szem előtt.

Territoriális halak, a hímek megvédik területüket. Más sügérekkel csak akkor társítjuk, ha rendelkezésre áll kellő hely, és közepes, nyugodtabb fajok ajánlhatóak mellé (pl.: gesztenye akara, Geophagusok, nicaraguai sügér). Kisebb medencében lazacokkal társítjuk (pl. cseresznyelazacok, baltahasú lazacok), de persze nagy akváriumokban is vannak olyan lazacfajok, amik mellé kerülhetnek (pl.: fejenálló lazacok, nyúllazacok). A harcsafélék szintén alkalmas társaságot jelentenek. A nagyon apró halakat elfogyasztja.

Táplálék gyanánt elsősorban állati eredetű eledeleket kapjanak. Elfogyasztják a száraz eledeleket, sügértápokat is, de artémia, férgek, és egyéb gerinctelenek képeznek lehetőleg étrendjének túlnyomó többségét, hogy így is a természetes táplálkozásra hasonlítson. Ha a száraz eledeleket kiegészítésként használjuk, akkor a számára szükséges növényi anyagok döntő többségéhez is hozzájut.

Területőrző halak, ez leginkább ívási időszakban nyilvánul meg, a hímek hevesen megvédik revierjüket. Tenyésztésükhöz a legjobb módszer, ha fiatal korban vásárolunk belőlük egy csoportot, ami 6-8 egyedből áll, majd megvárjuk, amíg kiválnak belőle párok, majd pedig ezeket tenyésztjük tovább. E fajnál a hím és a nőtény is szerepet vállal az ivadék gondozásban. Talajra ikráznak, egy mélyedésben őrzik és legyezik ikráikat, míg azok ki nem kelnek. Ezután az ivadékok felélik szikanyagaikat, s amint a szikzacskó felszívódott, nekilátnak szabadon vadászni, persze egy ideig még szülői felügyelet mellett úszkálnak, ami remek védelmet jelent nekik a potenciális ragadozókkal szemben. Akváriumban ilyenkor walter- vagy banánféreggel, frissen kelt artémiával indíthatjuk őket, majd pedig gondoskodjunk tágas helyről, melynek vizét rendszeresen tudjuk cserélni, csak így nevelhetjük fel az akaracsapatunkat. Ügyeljünk a szétnövésre!

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Acara tetramerus*, *Acaronia trimaculata*, *Aequidens stollei*, *Chromys uniocellata*.

Eng: Saddle cichlid, Two-Spot Acara.

Egyéb köznevei: Acara vert, Cara, Kokko, Prapra, Saddekcichlide, Agudédé, Satulakirjoahven, Miso, Grünglanzbuntbarsch, Akala sonwin, Acará dola, Acará-pixuna, Acarácuíma, Acaradola, Owroewefi, Awalipa, Talepuru.

KATEGÓRIÁK:

[Amerikai fajok](#), [Akváriumi halak](#), [Bölcsőszájú halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Cichlidae](#), [Aequidens tetramerus](#), [Smaragdfényű akara](#), [Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [1840](#), [Amerikai sügerek](#), [Heckel](#)

JELLEMZŐK:

[középső szint](#), [Orinoco](#), [átlagos növényzetigényű](#), [Guyanák](#), [lassú mozgású](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [nagy \(több 200 liternél\)](#), [sűrű növényzetigényű](#), [fekete vízi](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [nagy méretű 10-20 cm](#), [Andok orsz.](#), [Amerika](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [állóvízi](#), [Kelet-Dél-Amerika](#), [közepes hőigényű 20-25°C](#), [normál \(6.5-7.5 pH\)](#), [Amazónia](#), [Peru](#), [átlátszó vízi](#), [savas \(6pH alatt\)](#), [barna vízi](#), [Ecuad.-Kol.](#), [lassan mozgó vízi](#), [alsó szint](#), [Dél-amerika](#), [közepesen aktív mozgású](#), [kissé agresszív viselkedés](#), [sárga vízi](#), [mindenevő](#), [lágyvízi \(5-10 Nk°\)](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

<http://www.seriouslyfish.com/species/aequidens-tetramerus/>

<http://www.fishbase.org/summary/Aequidens-tetramerus.html>

http://www.aquamaps.org/imagethumb/workimagethumb.php?s=http://www.aquamaps.org/imagethumb/file_destination_fw/pic_Fis-28435.jpg&w=250

Írta: Honffy Gábor

Katalógusba került: 2009-08-03 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2016-06-09 06:42:52

Katalógus ID: 4165

Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/bolcsoszaju_halak/amerikai-fajok/aequidens-tetramerus.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva